PENTRU DUMINICA BUCUREȘTENILOR:

EXCURSII CU CARACTER SPORTIV-RECREATIV

Colectivul de turism de pe lîngă Consiliul Municipal al Sindicatelor-București a alcătuit un amplu program prin care urmărește să asigure unui cît mai mare număr de oameni ai muncii precum și membrilor familiilor acestora posibilitatea de a face turism îmbinat cu diferite activități avînd caracter sportiv-recreativ: concursuri de orientare, alpinism, ture pe schiuri etc.

Prima acțiune din acest an prevăzută în programul amintit o va constitui excursia de duminică 19 ianuarie, organizată pe Valea Prahovei, în stațiunile Sinaia, Bușteni, Predeal. Deplasarea se face cu trenul, plecarea avînd loc la orele 5,40 din Gara de Nord iar sosirea în seara aceleiași zile.

Înscrierile se fac numai prin colectivele de turism ale sindicatelor din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Pentru a asigura un succes deplin acestor acțiuni — ne informează tov. Engel Andrei, unul din inimoșii instructori obștești din Colectivul de turism de pe lîngă Consiliul Municipal al Sindicatelor-București — au fost luate măsurile corespunzătoare: au fost pregătite cadre tehnice obștești din rîndul unor experimentați și pasionați turiști, s-au fixat prețuri avantajoase se realizează o popularizare susținută prin colectivele de turism ale comitetelor sindicatelor din întreprinderi și instituții.

Această excursie care va reuni, desigur, mulți amatori de schi și de activitate în aer liber, urmează a fi repetată săptămînal.

Unei asemenea inițiative menite să confere o nouă valență turistică duminicilor noastre cităduine se cuvine să îi urăm: succes deplin!

UN CONCURS REUȘIT, CU CÎTEVA ÎNVĂȚĂMINTE

(Urmare din pag. 1)

2—3 km și repetate de 6 pînă la 10 ori pe zi, în care s-ar exersa, pînă la automatizare, toate procedeele tehnice. Se știe că anumite procedee sînt concepute pentru viteză și sînt folosite numai în viteză. Or, absența acestora pînă la concursul de azi (n. r.: ieri), deși nu constituie un antrenament specific de slalom, se face totuși simțită. Concurenții au lucrat pe distanțe scurte, de „laborator", și lipsa de exercițiu (oarecum explicabilă, deoarece ne aflăm la început de sezon) a putut fi observată. Este necesar deci ca, printr-un antrenament complet, prin variația mijloacelor, să se obțină stimuli optimi pentru ridicarea valorii sportive.

De obicei, juniorii au de învățat de la seniori. La acest concurs, însă, cei puțin la capitolul combativitate seniorii au avut ce învăța de la juniori. Aceștia s-au angajat total în luptă. Ei nu recunosc nici o ierarhie prestabilită, nici un fel de consacrare anterioară și de aceea lupta lor este pasionantă, dinamică, iar rezultatele pline de neprevăzut. Seniorii parcă-și cunoșteau dinainte locul în clasament și nu puteau „ofensa" ordinea acceptată prin atitea alte concursuri. O excepție: Dorin Munteanu care, prin rezultatele și, mai ales, prin deosebita combativitate, își anunță candidatura pentru titlurile de campion național și poate chiar balcanic.

La fete, junioarele, prin numărul și puterea lor de luptă, anunță, în sfîrșit, posibilitatea selecționării unei viitoare echipe naționale. O mențione pentru Eva Naftan — cîștigătoare — combativă, energică, tehnică. La senioare, rezultate normale.

Concursul, organizat prin intermediul comisiei județene Brașov (care s-a străduit și a reușit în cea mai mare măsură să se achite de misiune), a fost frumos, atrăgător. Totuși, pentru că și în viitor va organiza alte competiții, comisia județeană are nevoie de sprijin material. Simbătă și duminică, s-a simțit lipsa unor telefoane de legătură între posturile de plecare și sosire, sau a unor aparate de emisie-recepție, pe distanțe reduse, care să permită contactul permanent între arbitri și cronometrori. Acest lucru ar oferi, evident, o garanție suplimentară asupra rezultatelor obținute. De asemenea, sînt absolut necesare mai multe cronometre. În aceste condiții vitrege, trebuie să remarcăm, totuși, pasiunea arbitrilor (și pe această cale îi mulțumim), care stau 6—7 ore în ger pentru a asigura desfășurarea regulamentară a competițiilor.

REZULTATELE CURSEI de slalom special, după două manșe (pe Pîrtia Lupului): SENIORI: 1. D. Munteanu (ASA Brașov) 85,8; 2. N. Iovici (St. roșu Brașov) 89,6; 3—4. I. Zangor (ASA) și M. Ene (Dinamo) 90,3; SENIOARE: 1. Liana Blebea (IEFS) 100,9; 2. Iudith Tömöri (IEFS) 101,8; 3. Gizela Mores (IEFS) 103,2; JUNIORI: 1. N. Ghimbășan (Dinamo) 83,7; 2. M. Stroescu (Șc. sp. Predeal) 90,7; 3. I. Cirea (St. roșu) 95,2; JUNIOARE: 1. Eva Naftan (Dinamo) 103,6; 2. Maria Roșculet (Șc. sp. Predeal) 118,6; 3. Mihaela Cristea (Șc. sp. Brașov) 137,1.

Săritorii în „Cupa Dinamo":

MAI BINE, DAR NU SUFICIENT

POIANA BRAȘOV, 12 (prin telefon). Dialogul pentru calitatea stilului l-am continuat duminică, la „Cupa Dinamo", unde au încuparea antrenorilor A. Munteanu, I. Biriș și Fl. Voinea pentru ridicarea valorică a tehnicii săritorilor. **„Ieșirea de pe masă și lucrul în aer s-au îmbunătățit la unii săritori, dar mai sînt multe de făcut"**, conchidea A. Munteanu.

Duminică, săritorii de la A.S.A. Brașov au marcat o formă mai acceptabilă decît la trecutul concurs, în special A. Biriș și Gh. Girneci. Erös, accidentat la un antrenament, a căzut la două încercări. În ansamblu, apreciem, însă, că săritorii nu au reușit să depășească treapta mediocrității. Mai toți manifestă scăderi, în special la aterizare, urmare a unei insuficiente pregătiri fizice. Concludentă este, în acest sens, părerea antrenorului federal Constantin Tiron: **„Aterizarea este deficitară la majoritatea concurenților, deoarece nu mențin zborul înclinat pînă la ultima parte. De altfel, această deficiență iese mai pregnant în evidență pe trambulinele mari, cu racordaj mai brusc".** Se deduce din aceasta (pentru a cita oară?) că trambulina mijlocie din Poiană este o importantă frînă în obținerea saltului calitativ al săritorilor noștri.

Anghel Biriș, mai bun săptămîna aceasta decît cea trecută. Ce ne va oferi în viitor?

AL. DINCĂ

REZULTATE: SENIORI: 1. N. Dorobanțu (Dinamo) 216,3 (54,5 m — 54 m — 54 m); 2. Gh. Girneci (ASA) 213,1 (55—54,5 — 52,5); 3. A. Biriș (ASA) 212,2 (54 — 53,5 — 52,5); JUNIORI I: 1. V. Moruzan (Tractorul) 196 (45,5 — 44,5 — 44,5); 2. P. Kopony (Dinamo) 170,9; 3. N. Coleș (Dinamo) 170,3; JUNIORI II: 1. Gh. Gerea (Dinamo) 173 (46 —46 — căzută), 2. C. Buzoi (Tractorul) 142,3; 3. Fl. Ene (A.S.A.) 120,3.

ESTE CRISTIAN TUDORAN „UN CAZ"?

Are 18 ani. Este un băiat înalt, subțirel, cu ochii vii, neastîmpărați. A terminat anul trecut școala profesională primind calificarea de strungar. A călătorit prin diferite țări, a ajuns chiar în Franța și Spania, a cunoscut hoteluri de lux și restaurante cu candelabre fastuoase. Se numește Cristian Tudoran și este originar din Brăila. Practică de cîțiva ani (nu fără rezultate) ciclismul.

Băiatul acesta — pe care deseori l-am numit „o speranță a sportului cu pedale românesc" — a ajuns deunăzi „pe banca acuzaților", în fața biroului F.R. Ciclism. Ce fapte a comis la o vîrstă atît de fragedă?

Expuse pe rînd — cu pauze de... respirație — par niște copilării. Adunate însă, ele pot să dea imaginea unui om ce a ieșit de pe făgașul obișnuit, pornind pe cărări întortocheate care, de obicei, sfîrșesc în fața instanțelor judecătorești. Cristian Tudoran a avut două discuții (tari) cu organele miliției și poate că numai faima sa de vedetă brăileană l-a „salvat" de la consecințe. În călătoriile sale prin occidentul Europei a îndrăgit un nou gen de coafură: păr bogat la spate, șuvițe lungi (rebele) pe frunte și o notă generală de cît mai multă (și nonșalantă) dezordine. Cînd antrenorul i-a atras atenția că a uitat în ultimul timp să mai viziteze frizerul, și-a expus pe un ton foarte voluntar principiile... O ciudată amnezie l-a cuprins atunci cînd a trebuit să se angajeze ca muncitor în profesia pentru care are calificare. A amînat de la o zi la alta și lunile au trecut. În schimb, a îndrăgit o altă meserie: pe aceea de bulevardier. Zile fără număr a bătut bulevardele Brăilei în compania admiratorilor săi.

Firește, cei care au intuit în el un atlet de viitor, un ciclist care să reînvie tradiția așilor de pe malurile Dunării, n-au stat cu mîinile în sîn. L-au chemat, l-au dăscălit, l-au certat. Cristian Tudoran, om ce vrea să demonstreze că are personalitate formată, le-a răspuns tuturor cu fermitate: face ceea ce dorește. Și cum în lotul național — a cărui componență fusese anunțată în ziare — figura și Cristian Tudoran, brăilenii s-au gîndit să le sugereze celor de la federație suspendarea lui Cristian pentru o bucată de timp. La judecarea cazului în biroul federal a apărut și impricinatul. Îmbrăcat într-un costum tăiat după ultima modă, el a luat o atitudine care — dacă n-ar fi fost pe tipicul unor șabloane prea vechi și deci uzate — ar fi putut înșela. Leul s-a transformat în miel, și-a recunoscut spășit toate greșelile, a promis solemn că se va îndrepta.

Așadar, Cristian Tudoran a plecat capul. De ce n-o fi făcut-o însă în fața mamei sale (pe care a bruscat-o în fața C.M.E.F.S. Brăila) sau în fața antrenorului, a celui ce l-a crescut ca sportiv și i-a înlesnit deplasările pe meleaguri pe care nu le visase?

Poate că Tudoran este un caz al sportului nostru. La o vîrstă cînd nu a pus încă definitiv punct copilăriei, el a beneficiat de condiții speciale de prelungite călătorii prin țară și prin străinătate, de lungi șederi în tabere de pregătiri. I-a explicat însă cineva că toate acestea sînt efemere, că se vor încheia brusc în momentul în care — dintr-un motiv sau altul — nu va mai putea să apese cu aceeași vigoare în pedale? I s-a spus oare că singurul lucru stabil, singurul care-i poate asigura o traiectorie ascensiune pe treptele societății este meseria, profesia pe care și-a ales-o și în care are datoria să se perfecționeze neîncetat? Poate că greșeala pornește de la faptul că sportivilor li se vorbește la loturi prea mult despre îndatoririle pe care le au în prezent și încă prea puțin despre ceea ce trebuie să facă pentru viitor. Cristian Tudoran știe că mulți oameni de vază din Brăila n-au văzut nici Franța și nici Spania. Gîndindu-se la aceasta, își poate spune că, dacă la 18 ani el a reușit astfel de performanțe, toate celelalte lucruri vor veni de la sine, că nu știu ce forță (poate chiar aceea care l-a propulsat pînă acum) îi va asigura un viitor la fel de cald și liniștit ca și prezentul, chiar dacă nu va munci, chiar dacă nu se va strădui să și-l făurească singur. Poate că în această privință n-au o imagine prea clară nici părinții săi. Antrenorii, clubul, federația cunosc însă cu siguranță cum stau lucrurile. Ei ar trebui să alunge din mintea lui Cristian Tudoran și a celorlalți tineri de seama sa falsa impresie ce și-au făcut-o despre puterea miraculoasă a sportului. I-ar feri astfel de o crudă trezire la realitate într-un moment cînd ciocnirea devine inevitabilă și ar feri și societatea de un balast pe care l-ar suporta greu.

H. N.

După 12 etape, Steaua continuă să fie lider

(Urmare din pag. 1)

promptă și printr-o mai mare varietate în finalizarea acțiunilor.

Cei mai eficace jucători: Oană (6), Panțîru, Schmidt și Palko cîte 5 pentru Universitatea și Laub (5), Hăbîrneanu (4) pentru Rafinăria. Bun arbitrajul lui D. Tartler (Brașov).

DINAMO BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 19—14 (13—5). Victoria dinamoviștilor s-a decis în

prima repriză. În partea a doua, studenții, mai atenți în apărare și cu mai multă eficiență în atac, au reușit să limiteze proporțiile scorului. Cele mai multe puncte le-au realizat: Nica (7) pentru Dinamo și Kicidt (8) pentru Universitatea. A arbitrat corect Gh. Popescu (București).

DINAMO BACĂU — DINAMO BRAȘOV 18—18 (12—8). Dinamoviștii băcăuani au fost mai buni în prima repriză, cînd au condus tot timpul.

După pauză, handbaliștii din Brașov, mai activi în atac și beneficiind, în plus, și de faptul că echipa adversă începuse să dea semne de oboseală, au redus treptat din diferență, egalînd în min. 50 (16—16). Cu 5 minute înainte de sfîrșit, Dinamo Bacău conducea cu un singur gol diferență (18—17), dar Aliess a reușit să egaleze, cu cîteva secunde înainte de fluierul final.

Principalii realizatori: Horobăț (7) pentru băcăuani și Aliess (5) pentru brașoveni. A condus P. Radvani (Cluj).

După o întrerupere de cîteva săptămîni, campionatul va fi reluat în luna februarie prin disputarea celui de al doilea turneu (de 3 etape) la București și apoi din nou la Cluj, unde se vor desfășura ultimele întreceri ale turului doi.

După disputarea a 12 etape, clasamentul campionatului diviziei A la handbal masculin are următoarea configurație:

1. Steaua	12	10	2	0	276:144	22
2. Dinamo București	12	9	2	1	218:153	20
3. Dinamo Bacău	12	6	3	3	177:166	15
4. „U" Cluj	12	6	2	4	242:212	14
5. Poli. Tim.	12	5	2	5	204:186	12
6. Rafinăria Teleajen	12	5	1	6	205:242	11
7. „U" Buc.	12	4	1	7	185:202	9
8. Dinamo Brașov	12	4	1	7	206:240	9
9. Poli. Galați	12	4	0	8	197:245	8
10. Timișul Lugoj	12	0	0	12	150:270	0

Campionatul diviziei B

ASTĂZI — DERBIUL

ODORHEIUL SECUIESC, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). Turul primei manșe a campionatului diviziei B la hochei pe gheață, ce se desfășoară în localitate, se apropie de sfîrșit fără să înregistreze prea multe evenimente deosebite. Urmărind duminică jocurile penultimei etape, primul lucru care ne-a izbit din nou a fost diferența de valoare existentă între cele două fruntașe, Tîrnava Odorheiul Secuiesc și Avîntul Gheorgheni, pe de o parte, și restul competitoarelor, pe de altă parte. În consecință, favoritele au obținut victorii fără a se întrebuința prea mult, făcînd parcă un antrenament mai tare în vederea întîlnirii decisive dintre ele, programată pentru luni seara. Un singur meci a fost mai animat: Cooperatorul Tg. Secuiesc — Voința Sighișoara. Echilibrul de forțe din primele două reprize, ca și însuflețirea cu care s-a jucat, au făcut ca partida să placă spectatorilor. Cu un plus de viteză în patinaj, hocheiștii din Tg. Secuiesc au atacat mai mult și s-au dovedit superiori în fazele de poartă, astfel că în ultimul meci (cu Metalul Rădăuți) Cooperatorul candidează cu mari șanse la locul trei în clasamentul acestei manșe. Așadar, în programul ultimei reuniuni figurează două partide atractive, dintre care, firește, capul de afiș îl deține Tîrnava Odorheiul Secuiesc—Avîntul Gheorgheni.

Rezultatele de duminică: COOPERATORUL TG. SECUIESC — VOINȚA SIGHIȘOARA 6—2 (2—1, 1—0, 3—1); AVÎNTUL GHEORGHENI — METALUL RĂDĂUȚI 14—1 (9—0, 2—0, 3—1); TÎRNAVA ODORHEIUL SECUIESC — ȘURIANUL SEBEȘ ALBA 30—0 (13—0, 6—0, 11—0).

Tr. IOANIȚESCU

Primul concurs al anului:

CAMPIONATUL MUNICIPAL AL JUNIORILOR MICI

Revedere cu sala Floreasca II. Ani de zile sediu al atletismului bucureștean pe timp de iarnă și loc de adunare — în cadrul concursurilor de talie republicană — a celor mai buni performeri din întreaga țară, sala din spatele bazinului acoperit a fost trecută vreo două ierni pe plan secund, rolul ei preluîndu-l fostul manej de călărie din calea Plevnei. După reamenajarea sălii Steaua pentru jocuri sportive, iată că Floreasca II a ajuns din nou să găzduiască concursuri importante, primul dintre ele fiind campionatul municipal pentru juniori mici, desfășurat sîmbătă și duminică.

Concursul a adus la start (mai mult în prima zi) o pleiadă de concurenți, o mulțime de ucenici în d-ale atletismului, majoritatea foarte recent sosiți pe pista de zgură, căci dintre cei cunoscuți din 1968 am remarcat destul de puțini: **Adriana Teodoru, Elvira Crețu, Mariana Constantin, Gigi Rădășan, Cornel Anton**, care și-au dominat autoritar adversarii. În schimb, fiecare din antrenorii cu care am discutat ne-a prezentat entuziast cîte o „descoperire" de ultimă oră, în care își pune speranțe serioase. Deși cîțiva ar merita să fie notați aici, chiar de la prima lor apariție competițională, amînăm deocamdată acest lucru, rezervîndune dreptul de a o face atunci cînd și performanțele vor confirma.

Și, pentru că vorbim de performanțe, trebuie să arătăm că participarea la concurs a fost condiționată de îndeplinirea unor anumite standarduri, fixate în funcție de cele stabilite pentru concursul republican de la sfîrșitul lunii. Însă, cu toate că standardurile municipale au fost, firește, mai scăzute, la unele probe trierea a fost încă prea severă. De exemplu, la înălțime băieți cîștigătorul a realizat 1,55 m, cu 5 cm sub baremul prevăzut. Iar din cei aproape 80 (!) de participanți ai curselor de 50 m — băieți și fete, doar cîțiva au reușit să treacă cu succes prin furcile caudine ale standardurilor de 6,5 și respectiv 7,2 s. Această poate și datorită pistei, a cărei calitate într-adevăr lasă mult de dorit.

De altfel, este vorba ca în curînd să se dea în folosință noua sală din parcul „23 August", construită special pentru atletism. Profităm de prilej, pentru a întreba: cît mai trebuie să dureze mobilarea, recepționarea etc., la o sală terminată de la sfîrșitul anului trecut?

În încheiere, campionii municipali de juniori mici:

BĂIEȚI — 50 m: E. Gheorghe (C.S.Ș.) 6,5. De notat că, în finala a II-a, Fl. Stoian (Viitorul) și C. Aldea (Șc. sp. atletism), au înregistrat 6,4 s; **50 mg:** A. Marinescu (Viitorul) 7,6; **înălțime:** I. Cișmileanu (Viitorul) 1,55; **lungime:** G. Rădășan (C.S.Ș.) 6,26; **prăjină:** (probă H.C.): C. Anton (C.S.Ș.) 3,75; **greutate 5 kg:** G. Călin (Șc. sp. atletism) 13,02.

FETE — 50 m: Adriana Teodoru (C.S.Ș.) 6,8; **50 mg:** Georgeta Popa (C.S.Ș.) 8,1; **înălțime:** Elvira Crețu (Șc. sp. atletism) 1,47; **lungime:** Ad. Teodoru 5,27; **greutate 3 kg:** Mariana Constantin (Șc. sp. atletism) 13,66.

Ad. IONESCU

Elvira Crețu (Șc. sp. atletism), cîștigătoarea probei de săritură în înălțime

NOI ORIZONTURI ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ...

(Urmare din pag. 1)

a-și petrece zilnic o oră sau două în tovărășia sportului.

● **Ați ajuns la un punct foarte important: încercarea de a-l atrage pe tînăr spre sport. Nu trebuie uitat însă că sportul este concurat puternic — pentru cîștigarea influenței — de știință și literatură, că asupra sa acționează ca un magnet televiziunea și cinematograful, muzica și dansul ș.a.m.d. Fiecare și-l dorește al său și fiecare merită un procent (mai mic sau mai mare) din preocupările sale. Pentru a-l acapara, toți acești factori dispun de mijloace diverse de informare, își perfecționează modul de comunicare. Sportul ține pasul în această atît de aprigă întrecere?**

— **Evident nu. Sportul a rămas, din acest punct de vedere, în urmă. Terenul pierdut este greu de cîștigat, dar nu imposibil. Trei sînt — după părerea mea — considerentele pentru care în această dispută sportul a pierdut un tur de pistă: baza materială încă precară, dezvoltarea încă insuficientă a sportului în școală și întrebuințarea unui mijloc de propagandă inferior posibilităților sportului și ale celor ce trebuie să devină receptivi la el. Baza materială a sportului n-a crescut pe măsura necesităților. Sînt încă puține baze sportive, mai ales în mediul școlar, iar cele care există au devenit monopolul unor cluburi și asociații sportive, fiind la discreția acestora. În școală, sportul a fost și, din păcate, mai este încă o cenușăreasă. Programa îi alocă un spațiu foarte mic, iar orele afectate sînt de multe ori întrebuințate în alte scopuri. Acolo unde trebuie să se deschidă gustul tineretului pentru sport — așa cum se face în cazul altor discipline (matematică, geografie, literatură) — situația este încă nesatisfăcătoare. Ar fi necesară o discuție amplă despre locul pe care trebuie să-l ocupe educația fizică în programa școlară și noi sîntem gata să-i oferim spațiu cu prilejul simpozionului pe țară pe care îl vom organiza în acest an și care va avea ca subiect „Tineretul și sportul".**

De la aceste aspecte care reflectă realitatea am pornit cu un an în urmă, la apariția Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport. Am înțeles perfect ce ni se cere și am încercat să punem sportul — în ansamblul preocupărilor Uniunii Tineretului Comunist — la locul pe care-l merită.

● **După cîte se pare, discuția noastră se desfășoară într-un moment propice bilanțului. Cu puțin timp în urmă s-a împlinit un an de cînd Uniunea Tineretului Comunist a preluat destinele sportului de masă. Ce s-ar putea spune?**

— **Nimic spectaculos. A fost un an în care cadrele noastre au acumulat experiență, în care am pus bazele unei trainice colaborări cu C.N.E.F.S., Ministerul Învățămîntului, U.G.S.R. și alte organizații de stat și obștești (roadele au și început să se arate), în care am desfășurat o intensă și de loc ușoară muncă organizatorică, o activitate tot mai laborioasă de inițiere a competițiilor sportive de masă. Considerăm totul un început, o premisă de la care putem aspira la reale succese. În acest an am reactivizat asociațiile sportive din comune, le-am ajutat să-și întocmească bugete și calendare competiționale, am instruit responsabilii comisiilor sportive din școli, am început o campanie de amenajare a bazelor sportive simple și chiar a unor mici complexe. În anul 1968, din județul Argeș a pornit inițiativa de a se amenaja prin muncă patriotică terenuri de sport, inițiativă care s-a transformat într-o întrecere pe întreaga țară. În colaborare cu organizațiile de resort au fost elaborate indicații precise pentru trecerea terenurilor de sport în administrarea operativă a consiliilor comunale, evitîndu-se astfel desființarea lor după bunul plac al unor conducători de cooperative agricole de producție. De asemenea, tot datorită unei fructuoase colaborări, s-au obținut importante sume de bani pentru asociațiile sportive sătești, fonduri care vor contribui la îmbunătățirea bazei materiale a acestora.**

● **Aminteați despre o serie de acțiuni competiționale. Profit de aceasta pentru a vă ruga să precizați — ca punct de vedere al U.T.C. — dacă considerați sportul de masă ca o activitate competițională sau ca un mijloc individual de folosire a exercițiului fizic pentru menținerea sănătății?**

— **Socotim că sportul de masă cuprinde amîndouă aceste aspecte. Personal l-aș împărți în organizat și neorganizat. Și, paradoxal, pentru a ajunge la faza cînd se va putea răspîndi această formă „neorganizată", în care omul practică exercițiul fizic acasă sau își alcătuiește singur un program, trebuie mai întîi să punem serios bazele activității sportive de masă organizate. Pentru aceasta, în anul 1968 tineretul de la sate, ca și cel școlar și cel din întreprinderi a concurat la „Crosul tineretului", la „Cupa tineretului de la sate" ediția de vară (acum se dispută cea de iarnă), precum și la un mare număr de competiții organizate pe plan local. Ecoul pe care l-a avut „Crosul tineretului" ne îndreptățește să considerăm că această formă este încă actuală. Desfășurat cu faze care au început de la clase, ateliere și comune și au ajuns pînă la finala pe țară, el s-a bucurat de participarea a peste 1 000 000 de concurenți. Important este faptul că atletismul a beneficiat, cu acest prilej, de noi adepți, că o serie de concurenți au devenit practicanți statornici ai probelor de fond, iar alții au și realizat performanțe de valoare. Cîștigătorii au participat la Festivalul tineretului de la Sofia și au cucerit trei medalii. Aceste competiții au ajutat efectiv la organizarea activității. Pentru că, din practică, s-a dovedit că cel mai puternic stimulent pentru atragerea tineretului de la sate este crearea unui nucleu sportiv (o echipă, un grup de tineri care să practice o disciplină) în jurul căruia mai întîi se adună simpatizanți, apoi tot mai mulți practicanți. Competițiile centrale, ca și nenumăratele întîlniri organizate între echipele de comune, între cele școlare — pe care le-am dori tradiționale — s-au bucurat, în general, de succes. Firește, rezultatele nu sînt cele pe care le năzuim. Este vorba de un început, de un început marcat de o serie de dificultăți. Materialul sportiv, echipamentul adecvat sînt încă insuficiente. Pregătim un studiu, ale cărui rezultate le vom discuta cu reprezentanții industriei. Urmărim să le arătăm și celor ce fabrică bunurile necesare desfășurării activității sportive de masă care sînt necesitățile reale.**

Opinia pentru practicarea sportului în proporții de masă nu este încă în totalitate favorabilă. Mai ales la sate, fetele acceptă cu greu ideea de a apărea pe terenul de sport. De vină este propaganda ineficientă, neatrăgătoare. Nu se editează broșuri care să arate fetelor mijloacele inepuizabile de care dispune sportul pentru păstrarea frumuseții; pliante cu exerciții pentru copiii de toate vîrstele: televiziunea nu se ocupă suficient de popularizarea activității de masă (ce-ați spune de o transmisie în direct dintr-un cartier unde copiii joacă fotbal pe stradă sau de la o competiție care desemnează campionii unei asociații?), iar îndeobște întrecerile sportive de amploare — interne și internaționale — sînt apanajul cîtorva orașe unde activitatea sportivă este și așa bine dezvoltată.

● **Este evident că U.T.C. cunoaște bine plusurile și minusurile activității sportive de masă. Există suficiente resurse pentru valorificarea experienței pozitive și pentru înlăturarea treptată a neajunsurilor care stopează sportul în cursa pentru cîștigarea adeziunii tineretului?**

— **Personal cred că da. În evantaiul de preocupări al organizației noastre, sportul nu este un scop în sine. El poate contribui — datorită influenței pozitive în formarea caracterului tineretului — la realizarea generală a misiunii de formare a unui tineret viguros receptiv la toate atributele societății noastre noi, dornic să-și aducă contribuția la succesul general. Țara noastră are nevoie de oameni curajoși pentru a îndeplini îndrăznețele proiecte pe care partidul i le pune în față. Sportul poate și trebuie să colaboreze activ, eficient, la întărirea trăsăturilor de caracter necesare tineretului. De aceea nici un efort nu trebuie precupețit. Revenind la chestiunea discutată la începutul convorbirii, afirm din nou, cu deplină responsabilitate, că în anul 1975 sportul de masă va avea o nouă înfățișare, mult mai aproape de ceea ce dorim de la el.**

AGENDA '69

IN ANUL 1969, U.T.C. — IN COLABORARE CU ALTE ORGANIZAȚII OBȘTEȘTI ȘI DE STAT — VA ORGANIZA:

- **Concursul „Săniuța de argint" — cu finală pe țară (15—16 februarie, la Poiana Brașov).**
- **„Crosul tineretului", ediția a II-a.**
- **„Cupa tineretului de la sate", ediția de iarnă.**
- **„Cupa tineretului de la sate", ediția a II-a (de vară).**
- **„Cupa recoltei".**
- **Pentationul atletic școlar (cîștigătorii fazei finale vor participa la „Pentationul prieteniei", organizat în R.D.G.).**
- **Mii de întîlniri între echipele reprezentative de comune și între echipele școlare; competiții pe plan local.**
- **Satul olimpic (cei mai buni elevi sportivi din activitatea de masă — la jocuri și sporturi individuale — aproximativ 400, se vor întîlni într-o tabără de vară denumită „satul olimpic").**

AUTOMOBILIȘTI!

Rețineți telefonul: 11 91 71

Formînd acest număr între orele 7—22, puteți obține o asistență tehnică imediată în orice situație vă veți afla, oriunde.

Atelierele mobile, autodepanatoarele și auto-transportoarele întreprinderii

I.I.L. CICLOP SERVICE BUCUREȘTI

CICLOP

BUCUREȘTI-B-dul MAGHERU 68

vă stau la dispoziție, cu personal calificat și mijloace tehnice moderne pentru executarea de depanări rutiere, remorcări și transporturi de autoturisme avariate.

La cerere serviciul de asistență tehnică al întreprinderii noastre vă execută lucrări de promptă asistență, la domiciliul dv.

Rețineți: Serviciul de asistență tehnică

„CICLOP"